

Степанида і Яким. - Джерело

Написав Петро Філатов
Четвер, 30 грудня 2010, 02:52

СТЕПАНИДА: «Ах! Для чого переносим
Стільки горя і робіт,
Землю орем, сіно косим,
Так, що градом ллється піт?

Нас потреба не чавила б
І не крапав з лоба піт,
Аби Єва не вкусила
Заборонений їй плід».

ЯКИМ: «І Адам не менше в цьому,
А ще більше мав вину.
Хай не слухався б у всьому
Ту, що Бог віддав йому.

Якби так не погубили
Долю пращури своєю,
Ми б нічого не робили,
Веселились би в раю».

АВТОР: Йшла одна багачка близько.
Розум й мудрість в пані є.
Бачить - впали люди низько.
Тож пораду їм дає:

ПАНІ: «Не судіть так нерозважно
Прабатьків своїх одних.
Слів нема, що жити важко,
Та усе це не від них.

Завтра ви удвох прийдете –
Особливий дам вам дім.
Як в раю в нім заживете.
Там турбот нема ні в чім.

І щоб більше ви не сміли
На життя тут нарікати.
Бачу ви уже зраділи.
Вашу твердість хочу знати.

Вільні ви відпочивати,
Гарно їсти, добре спати
І ні краплі працювати,
Щоб легке життя пізнати».

АВТОР: Так сказала, попрощалась

Степанида і Яким. - Джерело

Написав Петро Філатов
Четвер, 30 грудня 2010, 02:52

І пішла своїм шляхом.
Пара довго дивувалась
Чи не марять дивним сном.

СТЕПАНИДА: «То-то буде нам весілля».
АВТОР: Зранку рано в панський дім
Поплелись на новосілля
Степанида і Яким.

Ось живуть у новій хаті.
П'ють, їдять, солодко сплять
І гуляють, мов багаті,
Як найвища в світі знать.

ПАНІ: «Ця одежа дуже брудна.
Я велю вам іншу дати.
І до столу різні блюда
Вам щоденно відпускать.

Тільки ось моя умова:
Пам'ятайте твердо те –
Їжте все тут на здоров'я,
Не чіпайте лиш одне».

АВТОР: Так сказавши, попрощалась,
Залишивши повний дім.
Спантеличені лишались
Степанида і Яким.

СТЕПАНИДА: «Що за блюдо тут таємне», -
АВТОР: Степанида не мовчить, -
СТЕПАНИДА: «Певно, що воно приємне.
Скуштувати як кортить».

ЯКИМ: «Не терпіти ж нам безмежно.
Ось візьми», -
АВТОР: Яким їй дав, -
ЯКИМ: «Подивися обережно
Щоб ніхто про це не знав».

СТЕПАНИДА: «Не турбуйся, не узнає», -
АВТОР: Каже з радістю вона.
Швидко блюдо відчиняє –
Звідти пташка пурх. Нема.

Закричала Степанида,

Степанида і Яким. - Джерело

Написав Петро Філатов
Четвер, 30 грудня 2010, 02:52

З ляку кинулась ловить.
В хаті робиться гармидер.
Двері рипнули в ту мить.

ПАНІ: «Так-то слово ви тримали.
Бачу все тут на лице.
А на когось ще казали.
Проганяю вас за це».

АВТОР: І пішли вони сумними,
Вниз повісивши носи,
До старенької хатини,
До колишньої коси.

Ніби вигнанці із раю,
Ніби Єва і Адам.
Ось тепер вони вже знають –
Кожен свій несе гріх сам.

(Із російської)   9-10.08.2003р.